

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Eleny Kováčovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **J. Z.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Michalovciach**, za účasti: **O. Z.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu č.j.: 2006/ 01141- KNO zo dňa 21. júna 2006, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15. júla 2008, č.k. 5 Sp 19/2006-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 Sp 19/2006-38 zo dňa 15. júla 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č.j.: 2006/ 01141-KNO zo dňa 21. júna 2006, ktorým bolo rozhodnuté vo veci nároku na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 503/2003 Z.z.), uplatneného navrhovateľom a O. Z. tak, že navrhovateľ J. Z. a O. Z. nespĺňajú podmienky zákona č. 503/2003 Z.z. na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu k nehnuteľnosti C-KN, parc. č. X. a parc. č. X., k.ú. V., v stave E-KN parc. č. X., v pozemkovej knihe neknihované, zapísané na LV č. X. k.ú. V. z dôvodu, že nie sú oprávnenými osobami

podľa § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. a nehnuteľnosti neprešli do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby jedným zo spôsobov uvedených v § 3 zákona č. 503/2003 Z.z.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúvanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona č. 503/2003 Z.z., pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre priznanie nároku navrhovateľovi a jeho manželke na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu k nehnuteľnosti v zmysle ich návrhu.

Krajský súd uviedol, že navrhovateľ a jeho manželka neunesli dôkazné bremeno a v priebehu správneho ani súdneho konania nepreukázali, žeby boli vlastníckmi predmetných nehnuteľností, na vydanie ktorých si uplatnili reštitučný nárok a nepreukázali ani, žeby ich vlastníckmi boli ich právní predchodcovia, od ktorých nadobudli predmetné nehnuteľnosti na základe darovacích zmlúv a kúpnej zmluvy. Rovnako nepreukázali ani reštitučný titul. Nevedeli s presnosťou uviesť ani to, kedy malo k odňatiu predmetných nehnuteľností dôjsť.

Z vyššie špecifikovaných najmä listinných dôkazov, s prihliadnutím na vyjadrenie navrhovateľa na pojednávaní, vyplynulo, že nehnuteľnosti, ktoré tvorili predmet tohto konania, podľa ich evidencie v katastri nehnuteľností boli vytvorené z neknihovanej pozemno-knižnej parcely, vzhľadom na ktorú skutočnosť navrhovateľ a jeho manželka nespĺnili podmienky na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práv na náhradu uvedené v § 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z.z.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Zopakoval tvrdenia z opravného prostriedku a žiadal v podstate napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, zrušiť rozhodnutie odporcu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uviedol, že žiada, aby vlastnícky podiel z parcely č. X. vo výmere 46m² bol navrhovateľovi a jeho manželke vrátený. Podotkol, že uvedený podiel nadobudol spolu s manželkou notárskou zápisnicou overenou na Správe katastra v Michalovciach a je zapísaný na liste vlastníctva č. X. a č. X.

Uvedené zopakoval tiež na pojednávaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Žiadal, aby mu bola vrátená cesta, ktorá vedie ku svahu, teda časť parcely, ktorá sa nachádza medzi stavbou chaty a svahom.

Odporca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Je toho názoru, že dôkazné bremeno preukazujúce reštitučný titul bolo na navrhovateľovi a jeho manželke, ktorí nepreukázali ani v priebehu správneho konania, a ani v priebehu súdneho konania, na základe akej právnej skutočnosti im bolo odňaté vlastnícke právo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1, § 250ja ods. 2, § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania odvolací súd zistil, že predmetom preskúmvacieho konania bolo rozhodnutie odporcu č.j.: 2006/01141-KNO zo dňa 21. júna 2006.

Správny orgán rozhodol, že J. Z. a O. Z. nespĺňajú podmienky zákona č. 503/2003 Z.z. na navrátenie vlastníctva alebo na priznanie práva na náhradu k nehnuteľnosti C-KN parc. č. X. a parc. č. X., k.ú. V., v stave E-KN parcela č. X. v pozemkovej knihe neknihované zapísané na LV č. X. k.ú. V. z dôvodu, že navrhovatelia nie sú oprávnenými osobami podľa § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. a nehnuteľnosti neprešli do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby jedným zo spôsobov uvedených v § 3 zákona č. 503/2003 Z.z.

Ako vyplynulo z pripojeného administratívneho spisu žiadosťou zo dňa 9. novembra 2004, doručenou Obvodnému pozemkovému úradu v Michalovciach dňa 18. novembra 2004, si navrhovateľ a jeho manželka O. Z. uplatnili reštitučný nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v k.ú. V. zapísaným na LV č. X. ako parc. KN č. X. spevnená plocha vo výmere 21m² v podiele 1/1 vo vlastníctve J. Z. a manželky O., na LV č. X. ako parc. č. X. spevnená plocha predtým a parc. č. X. vinica vo výmere 54 a 46m² v podiele 47/160 vo vlastníctve J. Z. a podiele 46/160 vo vlastníctve O. Z. a parc.č. X., a to tej časti, ktorá vznikla z parcely č. X. odobratej pre cestu k dvom chatám s tým, že pôvodnými spoluvlastníkmi boli J. V., M. V., J. R., M. R., M. H., A. S. a neb. M. G.. Z predmetnej žiadosti ďalej vyplynulo, že pri kúpe časti parcely č. X. a X. na základe aj snímky z katastrálnej mapy zo dňa 5. mája 1982 nebola prevedená deľba výmery parc. č. X.. Na tomto snímku bola vyznačená iba jedna parcela ako celok. Pri vyhotovovaní geometrického plánu projektant previedol delenie parcely č. X. a X., t.j. z 2057m², z ktorých pripočítal aj výmeru pre parc. č. X. inému vlastníkovi, ktorý nie je spoluvlastníkom parciel č. X.. Týmto bola skrátaná výmera parciel X. a X., t.j. o 47m². Uvedenú časť z týchto parciel pri ďalšom meraní pričlenil, zakreslil projektant pre prístupovú cestu, ktorá vedie za chatou navrhovateľa a jeho manželky bez súhlasu aj ostatných vlastníkov pozemkov.

Správny orgán v uvedenej veci vykonal dokazovanie a zistil, že reštitučný nárok bol uplatnený k nehnuteľnosti k parc. č. X. a k parc. č. X. k.ú. V.. Z vyjadrenia správy katastra Michalovce zo dňa 9. mája 2006 vyplynulo, že parc. C-KN č. X. a parc. č. X. k.ú. V. bola vytvorená z parcely E-KN č. X. v pozemkovej knihe nezaknihovanej.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku taktiež poukázal na uvedenú skutočnosť a uviedol, že z listu Katastrálneho úradu v Košiciach, Správy katastra Michalovce zo dňa 9. mája 2006 – písomnej identifikácie parciel evidovaných v pozemno-knižnej zápisnici č. 1922 ako mpč. X. a mpč. X., grafickej identifikácie, výpisu z pozemno-knižnej zápisnice č. 1922, fotokópie listín RI 295/89 a vyvlastňovacieho rozhodnutia č. Výst. ÚP 413/86 a V 218/04 vyplýva, že C-KN parc. č. X. a č. X. k.ú. V. boli vytvorené z E-KN parc.č. X. v pozemkovej knihe neknihovanej a zapísanej v zmysle § 14 zákona č. 180/1995 Z.z. na LV č. X..

Samotný navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa 15. júla 2008 pred Krajským súdom v Košiciach po nahliadnutí do kópie katastrálnej mapy zo dňa 9. mája 2006, grafickej identifikácie mpč. X. a mpč. X. uviedol, že reštitučný nárok si uplatnil na časť parcely pôvodne vedenej ako parc. č. X. a X ako pokračovanie parc.č. X. a X. vedených na LV č. X. po parcelu č. X, pričom tieto nehnuteľnosti, nárok na ktoré si uplatňuje v reštitučnom konaní, podľa súčasného stavu KN tvoria časť parcely č. X. a parc. č. X. tak, ako je uvedené v rozhodnutí správneho orgánu.

Odvolací súd, zhodne s názorom krajského súdu, uvádza, že zákon č. 503/2003 Z.z. upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu (zákon č. 229/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria
- b/ lesný pôdny fond (§ 1 zákona č. 503/2003 Z.z.).

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 503/2003 Z.z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa toho zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom SR s trvalým pobytom na jej území, a ktorej pozemok prešiel na štát alebo inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že navrhovateľ v konaní pred správnym orgánom ani v konaní pred súdom nepreukázal splnenie podmienok ustanovených zákonom č. 503/2003 Z.z. na navrátenie vlastníctva k pozemkom alebo priznanie práva na náhradu za nehnuteľnosti parc. č. X. a parc. č. X. a to, že by navrhovateľ spolu s manželkou boli oprávnenými osobami v zmysle § 2 zákona č. 503/2003 Z.z., a žeby pozemok prešiel do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby spôsobom uvedeným v § 3 zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky udáva, že dokazovanie zo strany odporcu bolo zamerané na zistenie, či nehnuteľnosť, ku ktorej si navrhovateľ a jeho manželka uplatnili reštitučný nárok patrila právnym predchodcom navrhovateľov a či bola odňatá postupom uvedeným v ustanovení § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. Vzhľadom k tomu, že parcely C-KN X. a X. k.ú. V. boli vytvorené z neknihovanej parcely E-

KN č. X. nemohli navrhovatelia preukázať, že táto nehnuteľnosť patrila im, resp. ich právnym predchodcom a bola odňatá v rozhodnom období.

Nepochybil preto krajský súd, keď napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, pričom odvolací súd sa stotožnil s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

Rovnako správny orgán postupoval pri posudzovaní nároku navrhovateľa v súlade so zákonom, pričom listiny získané v konaní boli podkladom pre jeho rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, nakoľko nebol v konaní úspešný a odporcovi preto, že mu tieto nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. októbra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová